

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu obejmuje swoim zakresem osobę fizyczną przystępującą do systemu wprowadzonego przez spółkę handlową i umożliwiającego w szczególności czerpanie pewnych korzyści finansowych w ramach nabycia przez tę osobę – lub przez inne osoby uczestniczące w tym systemie w następstwie jej zalecenia – towarów i usług od partnerów handlowych tej spółki, jeżeli wspomniana osoba fizyczna działa w celach niezwiązanych z własną działalnością gospodarczą lub zawodową.

(¹) Dz.U. C 452 z 8.11.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

[Sprawa C-468/20 (¹), Fastweb i in. (Częstotliwość naliczania opłat)]

[Odesłanie prejudycjalne – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Artykuł 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Uregulowanie krajowe przyznające krajowemu organowi regulacyjnemu uprawnienie do nałożenia na operatorów usług telefonii obowiązku ustalenia minimalnej częstotliwości odnawiania ofert i naliczania opłat – Ochrona konsumentów – Zasada proporcjonalności – Zasada równego traktowania]

(2023/C 261/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołanie: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

przy udziale: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con – Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici – A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo, Federconsumatori

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE, art. 8 ust. 1 akapit pierwszy, art. 8 ust. 2 lit. a), art. 8 ust. 4 lit. b) i d) i art. 8 ust. 5 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., a także art. 20–22 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), zmienionej dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., w związku z zasadami proporcjonalności i równego traktowania

należy interpretować w ten sposób, że

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przyznaje krajowemu organowi regulacyjnemu uprawnienie do wydania decyzji, po pierwsze, nakładającej na operatorów usług telefonii komórkowej obowiązek przyjęcia częstotliwości odnawiania ofert handlowych i częstotliwości naliczania opłat nie większej niż co cztery tygodnie, a po drugie, nakładającej na operatorów usług telefonii stacjonarnej i związanych z nimi usług obowiązek ustanowienia częstotliwości odnawiania takich ofert i częstotliwości naliczania opłat na raz na miesiąc lub raz na parę miesięcy, pod warunkiem że owe dwie kategorie rozpatrywanych usług dotyczą, w świetle przedmiotu i celu rzeczonych przepisów krajowych, odmiennych sytuacji.

(¹) Dz.U. C 257 z 4.7.2022.